ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ - ସଂଖ୍ୟା ପନ୍ଦର

ସପ୍ତମ ମୋହର ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ସତ୍ୟର ଉନ୍ମୋଚନ

Jeff Pippenger

2023-11-13

> ଏବଂ ସେ ସପ୍ତମ ମୋହରଟି ଖୋଲିଦେଲାବେଳେ, ପ୍ରାୟ ଆଧା ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗରେ ନିରବତା ହେଲା। ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ସାତ ଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲି, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଣ୍ଡାଇଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସାତଟି ତୂରୀ ଦିଆଗଲା। ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଦୂତ ଆସି ବେଦୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଣ୍ଡାଇଲେ, ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଧୂପପାତ୍ର ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବହୁ ଧୂପ ଦିଆଗଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବେଦୀ ଉପରେ ତାହା ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି। ଏବଂ ଧୂପର ଧୂଆଁ, ଯାହା ପବିତ୍ରମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ଥିଲା, ଦୂତଙ୍କ ହାତରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଉପରକୁ ଉଠିଗଲା। ଏବଂ ଦୂତ ଧୂପପାତ୍ରଟି ନେଇ, ବେଦୀର ଅଗ୍ନିରେ ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି, ପୃଥିବୀରେ ନିକ୍ଷେପ କଲେ; ଏବଂ ଶବ୍ଦ, ମେଘଗର୍ଜନ, ବିଜୁଳି ଚମକ, ଏବଂ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 8:1–5.

ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରାଳୟରୁ ପବିତ୍ର ଅଗ୍ନିର ଢାଳିପଡ଼ିବା ବିଷୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛୁ, ସେହି ଐତିହାସିକ କାଳରେ ଯେତେବେଳେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅପବିତ୍ର ଅଗ୍ନିକୁ ତଳକୁ ଆଣିବ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନ ଯାହା ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥିଲା, ତାହାର ପ୍ରକାଶ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ବନ୍ଦ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହରାଙ୍କିତ ରହିବାକୁ ଥିଲା। ସପ୍ତମ ମୋହର ଖୋଲାଯାଇବାବେଳେ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ ହେବାର ସୀମାରେ ଥିବାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

> ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର କଥାମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବା ନାହିଁ; କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିକଟ ହୋଇଛି। ଯିଏ ଅନ୍ୟାୟୀ, ସେ ଆଉ ଅନ୍ୟାୟୀ ହେଉ; ଏବଂ ଯିଏ ଅଶୁଚି, ସେ ଆଉ ଅଶୁଚି ହେଉ; ଏବଂ ଯିଏ ଧାର୍ମିକ, ସେ ଆଉ ଧାର୍ମିକ ହେଉ; ଏବଂ ଯିଏ ପବିତ୍ର, ସେ ଆଉ ପବିତ୍ର ହେଉ।” ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୨:୧୦, ୧୧।

ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରାର ଉଦ୍ଘାଟନ ସେହି ସମୟରେ ଘଟେ, ଯେବେ ସାତଜଣ ଦୂତ ତୁରୀ ବାଜାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅନ୍ତି।

> ଏବଂ ସାତଟି ତୂରୀ ଧାରଣ କରିଥିବା ସାତଜଣ ଦୂତ ତୂରୀ ବାଜାଇବା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 8:6।

ଯେତେବେଳେ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ “କେହି ମଧ୍ୟ” “ମନ୍ଦିରଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ” ହୁଏ ନାହିଁ, କାରଣ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ଥତାର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଛି। ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି, ଏବଂ ସାତଜଣ ଦୂତଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଢାଳିଦେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଏ।

> ଏବଂ ମନ୍ଦିର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାରୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରାକ୍ରମରୁ ଧୂଆଁରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା; ଏବଂ ସାତ ଦୂତଙ୍କର ସାତ ଆଘାତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନହେଉଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ଏବଂ ମୁଁ ମନ୍ଦିରରୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯାହା ସାତ ଦୂତଙ୍କୁ କହୁଥିଲା, ତୁମେ ଯାଅ, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଢାଳିଦିଅ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 15:8, 16:1.

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ନବମରୁ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାତଟି ତୁରୀ ବାଜାଉଥିବା ସାତଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ, ସାତଟି ଶେଷ ମହାମାରୀ ଢାଳୁଥିବା ସାତଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଠାରୁ ଭିନ୍ନ ବୋଲି କୌଣସି ସୂଚନା ନାହିଁ। ବିପରୀତରେ, ସାତଟି ତୁରୀଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ବିଚାରମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ, ଷୋଡଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ସାତଟି ପାତ୍ରର ସ୍ଥାନ ଏବଂ ପ୍ରଭାବ ସହ ସମାନାନ୍ତର ଅଟେ। ଅଧିକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସଂଯୋଗ ଭାବେ, ତୁରୀର ବିଚାରଗୁଡ଼ିକୁ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ମହାମାରୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି।

> ଏହି ମହାମାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଯେ ଅନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ମାନେ ହତ ହେଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ହାତର କାର୍ଯ୍ୟ ରୁ ମନଫେରା କଲେ ନାହିଁ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସୁନାର, ରୂପାର, ପିତଳର, ପଥରର ଓ କାଠର ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପୂଜା ନ କରନ୍ତୁ ; ଯେମାନେ ନ ଦେଖିପାରନ୍ତି, ନ ଶୁଣିପାରନ୍ତି, ନ ଚାଲିପାରନ୍ତି । ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨:20.

ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରାର ଖୋଲାଯିବାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ବକ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିର ସନ୍ନିକଟତାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି । ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରା ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେହି ବିଷୟର, ଯାହା ସାତ ଗର୍ଜନ "ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥିଲା," ଯାହାକୁ ଯୋହନ ଏବଂ ପାଉଲଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଲେଖିବାକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଥିଲା ।

> ଏବଂ ସେ ସିଂହ ଯେପରି ଗର୍ଜନ କରେ, ସେପରି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କଲେ; ଏବଂ ସେ ଚିତ୍କାର କରିବା ପରେ, ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନ ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱର ପ୍ରକାଶ କଲା । ଏବଂ ସେହି ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନ ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱର ପ୍ରକାଶ କରିସାରିବା ପରେ, ମୁଁ ଲେଖିବାକୁ ଯାଉଥିଲି; ତେବେ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯାହା ମୋତେ କହୁଥିଲା, "ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରିଛି, ସେହି କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ମୋହରାଙ୍କିତ କର, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖ ନାହିଁ ।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:3, 4.

ସାତଟି ଗର୍ଜନ ଦ୍ୱାରା ଯାହା "ଉଚ୍ଚାରିତ" ହୋଇଥିଲା, ତାହାକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ବାଇବେଲର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇରହିଥିଲା, ଅଧ୍ୟାୟ ବାଇଶରେ ତାହା ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଥିଲା; ଏବଂ ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରାର ନିକଟରେ, ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ଶେଷ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ତାହା ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଥିଲା ।

ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ସାତ ଗର୍ଜନ ଯାହା "ଉଚ୍ଚାରଣ" କରିଥିଲା, ତାହାକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରି ରଖିବା ଯୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହଙ୍କ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ହିଁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯେପରି ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକକୁ ଅନ୍ତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରି ରଖିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ ଏକେ ପୁସ୍ତକ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟରେ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ସାତଟି ମୁଦ୍ରାଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକକୁ ଖୋଲନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ସେ ଯୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହରୂପେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଛନ୍ତି; ତେଣୁ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକକୁ ଅନ୍ତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରି ରଖିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିବାଜଣେ ମଧ୍ୟ ଯୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଥିଲେ । ଯୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ହେଉଛନ୍ତି ସେହିଜଣେ, ଯିଏ ନିଜ ବାକ୍ୟକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ମୁଦ୍ରାମୋଚନ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେହିଁ ବାକ୍ୟ ।

> "ଏହି ସାତଟି ବଜ୍ରଧ୍ୱନି ତାହାଙ୍କର ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚାରଣ କରିସାରିବା ପରେ, ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହିପରି ଯୋହନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଆସେ: 'ସାତଟି ବଜ୍ରଧ୍ୱନି ଯାହା ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଛି, ସେସବୁକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର ।'" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ପ୍ରମାଣ ଏହାକୁ ପରିଚୟ କରାଏ ଯେ, ସପ୍ତମ ମୋହର ଖୋଲାଯିବାଟି ସାତ ଗର୍ଜନା ଯାହା ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥିଲେ, ତାହାର ଉନ୍ମୋଚନ ପାଇଁ ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷୀ ଅଟେ । ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକର ଉନ୍ମୋଚନ ଓ ସାତ ମୋହରରେ ମୋହରବନ୍ଧ ହୋଇଥିବା ପୁସ୍ତକର ଉନ୍ମୋଚନ—ଉଭୟେ ଏହାକୁ ପରିଚୟ କରାଏ ଯେ, ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱଭାବତଃ କ୍ରମୋନ୍ନତିଶୀଳ ହୁଏ । ଏହି କାରଣରୁ ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ ଏହାକୁ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ ଏହାକୁ ଏକ ପରେ ଏକ ମୋହର ହଟାଯିବାରୂପେ ପ୍ରତିପାଦନ କରେ ।

ଏହା ଏକ ଆଲୋକ, ଯାହା ସିଦ୍ଧ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରମେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଯାଏ ।

> କିନ୍ତୁ ଧର୍ମୀମାନଙ୍କର ପଥ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ସଦୃଶ, ଯାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଅଧିକ ଅଧିକ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । ହିତୋପଦେଶ 4:18 ।

ଯେତେବେଳେ "ସତ୍ୟ" ଖୋଲାଯାଏ, ସେହିଥିରେ ପ୍ରଗତିଶୀଳତା ରହେ ।

> "ଯଦି ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପ୍ର ାଚୀନ ଜନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସହିତ କୃପା ଓ ନ୍ୟ ାୟରେ, ପରାମର୍ଶ ଓ ତାଡ଼ନାରେ ତାଙ୍କ ର ବ୍ୟ ବହାରକୁ ପୁନଃପୁନି ସ୍ମ ରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟ କ ଥିଲା, ତେବେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ରେ ଆମ ପାଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା

> ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଧ୍ୟାନ କରିବା ସମାନ ଭାବେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ,—ଏମିତି ସତ୍ୟ, ଯାହାକୁ ଯଦି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ଆମକୁ ନମ୍ରତା, ଆତ୍ମସମର୍ପଣ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାପାଳନରେ ପରିଚାଳିତ କରିବ। ଆମେ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେବାକୁ ଅଟୁ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗ ପାଇଁ ବିଶେଷ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରେ। ଅତୀତରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର ଆମର ସାବଧାନପୂର୍ବକ ଧ୍ୟାନ ପାଇବା ଉଚିତ। ସେଗୁଡ଼ିକ ଯେ ପାଠ ଆମକୁ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଶିଖିବା ଉଚିତ। କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ରୁହିବାକୁ ନୁହେଁ। ଈଶ୍ୱର ପଦେ ପଦେ ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରସର କରୁଛନ୍ତି। ସତ୍ୟ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଅଟେ। ଆନ୍ତରିକ ଖୋଜୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିରନ୍ତର ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରିବେ। ସତ୍ୟ କ'ଣ?—ଏହା ସଦା ଆମର ଅନୁସନ୍ଧାନ ହେବା ଉଚିତ।" Signs of the Times, May 26, 1881.

୨୦୨୩ ମସିହାର ଜୁଲାଇ ମାସର ଶେଷରେ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲିବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରା ଏବଂ ସାତୋଟି ବଜ୍ରଧ୍ୱନିର ଉଚ୍ଚାରଣମାନଙ୍କ ପରି, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ ମଧ୍ୟ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ଶେଷ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଅମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ। ଏହା ସେହି ଏକେଇ ସନ୍ଦେଶର ତୃତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯାହା ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରାର ଅପସାରଣ ଏବଂ ସାତୋଟି ବଜ୍ରଧ୍ୱନି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା ସେହି ତିନୋଟି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହେଉଛି ତିନୋଟି ସାକ୍ଷୀ, ଯେଉଁମାନେ ମିଳି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନର ସନ୍ଦେଶକୁ ଗଠନ କରନ୍ତି। ଏହି ତିନୋଟି ସାକ୍ଷୀର ଅମୁଦ୍ରଣ କ୍ରମଶଃ ଘଟେ। ଏହାର ପ୍ରଭାବମାନେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମଶଃ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥାଏ।

> "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାପାଳନ ହେଉଛି ପବିତ୍ରୀକରଣ। ଆତ୍ମାରେ ହେଉଥିବା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନେକଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେଉନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେ ଯୋଗ କରିଥିଲେ, 'ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟହିଁ ସତ୍ୟ' (ଯୋହନ 17:17)। ପବିତ୍ରୀକରଣ କୌଣସି କ୍ଷଣିକ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ଏକ କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧମାନ କାର୍ଯ୍ୟ, ଯେପରି ଆଜ୍ଞାପାଳନ ଅବିରତ ଅଟେ। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୈତାନ ତାହାର ପରୀକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ଆମ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରାଇ ଚାଲିବ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମ-ଜୟ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧକୁ ପୁନଃ ପୁନଃ ଲଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ; କିନ୍ତୁ ଆଜ୍ଞାପାଳନ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟ ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବ। ଯେମାନେ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ, ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଗୁଣାର୍ଜନ ଦ୍ୱାରା ଚରିତ୍ରର ସେହି ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଜୟ କରିବେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ପରିସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ଗଢ଼ିତ ହେବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିଛି।" Faith and Works, 85.

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ବୁଝାପଡ଼ାର କ୍ରମୋନ୍ନତ ବିକାଶ 2023 ମସିହାର ଜୁଲାଇ ମାସର ଶେଷଭାଗରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ କଲା। ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ବୁଝାପଡ଼ାର ପ୍ରକ୍ରିୟା 2020 ମସିହାର ଜୁଲାଇ 18 ତାରିଖ ପରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

ସପ୍ତମ ମୋହର ଉନ୍ମୋଚନର ସନ୍ଦେଶରେ ଯେ ସତ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି, ସେହି ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ମାଇଲ୍‌ଚିହ୍ନକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛି। ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣା ସତ୍ୟର ଏକ କ୍ରମାଗତ ବିକାଶ ଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ତଥ୍ୟକୁ ସାମୁଏଲ୍ ସ୍ନୋଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ଐତିହାସିକ ସମୀକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇପାରେ। ଯୀଶୁ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ୱାରା ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେ ସଦା ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି।

ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ବାର୍ତ୍ତା ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱର କିଏ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ର ତାଙ୍କର ବଚନରେ କିପରି ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ତାହାର ଏକ ବୁଝାମଣା। ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଐତିହାସିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତୃତ ବର୍ଣ୍ଣନା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି, ଯାହାକୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତ ବାର୍ତ୍ତା ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଯେମାନେ ଆଗୁଆନ ହେବେ, ସେମାନେ ପୂରଣ କରିବେ। ସାତ ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ହିଁ ସେହି ଐତିହାସିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପରିଚିତ କରାଏ। ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରା ସେହି ବିସ୍ତୃତ ଐତିହାସିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏକ ଅଂଶ, କିନ୍ତୁ ତାହାର ପ୍ରକାଶନ ସେହି ସମୟାବଧିକୁ ଉଦ୍ଦିଶ୍ୟ କରିଛି, ଯାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ବାର୍ତ୍ତା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ରୂପ ପାଇବାବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ; ଏପରିଭାବେ ଏହା ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମାପ୍ତ ହେବାର ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରାର କ୍ରମାଗତ ଅପସାରଣ ତେବେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେବେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ବାର୍ତ୍ତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବିକଶିତ ହୁଏ, ଯଥା 1844 ମସିହାର ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳରେ Exeter ଶିବିର ସଭାରେ ଏହା ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି

ପ୍ର ବନ୍ଧ ଗୁଡ଼ିକ Exeter ଶିବିର ସଭାକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ର ବ୍ୟ କ୍ତି ଗତ ଆମନ୍ତ୍ର ଣକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ସପ୍ତମ ମୋହର ଖୋଲାଯାଇବାବେଳେ, ବେଦୀରୁ ଅଗ୍ନି ପୃଥିବୀ ଉପରେ ନିକ୍ଷେପିତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେଠାରେ "ଧ୍ୱନିମାନ, ବଜ୍ରଧ୍ୱନିମାନ, ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ଚମକମାନ, ଏବଂ ଭୂମିକମ୍ପ" ଘଟେ। ଏକ "ଧ୍ୱନି" ଏକ ତୂରୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କାନ୍ଦ; ସଂଯମ କରିବା ନାହିଁ; ତୁମର ସ୍ୱରକୁ ତୂର୍ଯ୍ୟଧ୍ୱନି ପରି ଉଚ୍ଚ କର, ଏବଂ ମୋର ଜନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ, ଯାକୁବଙ୍କ ଗୃହକୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଜଣାଇ ଦେଅ। ଯିଶାଇୟ 58:1।

ତୂରୀର ସ୍ୱର ଏକ ଏମନ୍ତି ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ଆସନ୍ନ ନ୍ୟାୟବିଚାର ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରୁଛି। ଯେତେବେଳେ ଯିଶାୟା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସ୍ୱରକୁ ତୂରୀ ପରି ଉଚ୍ଚ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ "ଡାକିବାକୁ" ଥାନ୍ତି। ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକର ସନ୍ଦେଶ, ରବିବାର ଆଇନର ଭୂମିକମ୍ପ-ଘଣ୍ଟାର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ଅମୋହରିତ ହୁଏ। ଯେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକର ସନ୍ଦେଶ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ଅମୋହରିତ ହୁଏ, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ହିଁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଉଚ୍ଚ ଡାକରେ ପରିଣତ ହୁଏ। ଯେତେବେଳେ ଯିଶାୟା କହନ୍ତି, "ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଡାକ," ସେ ସେହି ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ଡାକର ଏକ ସଂଯୋଗକୁ ସୂଚିତ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକର ସନ୍ଦେଶ ସହ ଯୁକ୍ତ ହେଉଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ଅଟେ। ଉଚ୍ଚ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକର ସନ୍ଦେଶ ସପ୍ତମ ତୂରୀର ଏକ ସତର୍କବାଣୀ, ଯାହା ତୃତୀୟ ହାୟ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଅବଶ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ପଡିବ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସେହି ତୂରୀ-ସନ୍ଦେଶ ଧ୍ୱନିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ଅନ୍ତିମ କ୍ଷଣମାନରେ ଅଛନ୍ତି। ଏହିକାରଣରୁ ଯିଶାୟାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ହେଉଛି ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ଶେଷ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ଏକ ସତର୍କବାଣୀ, ଏବଂ ଏକ ସତର୍କବାଣୀ ଯେ, ଇସ୍ଲାମର ତୃତୀୟ ହାୟର ତୂରୀ-ନ୍ୟାୟବିଚାର, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସବ୍ବାଥକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାରୁ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ଆଘାତ କରିବାକୁ ଯାଉଛି। ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଡାକ—ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ଦୁଇଟି "ସ୍ୱର" ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ—ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଉଚ୍ଚ ଡାକରେ ପରିଣତ ହୁଏ। ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନେ, ଯେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବିଲନରେ ଅଛନ୍ତି, ସେଠାରୁ ଡାକି ବାହାର କରାଯାନ୍ତି।

> "ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ସତ୍ୟ, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ, ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଘୋଷଣା କରାଯିବାକୁ ଅଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ମହାନ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷାର ସମୀପକୁ ଆସୁଥିବାବେଳେ ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ଶକ୍ତି ସହିତ।" The 1888 Materials, 710.

ତୃତୀୟ ଦୂତର "ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରର ଆହ୍ୱାନ"ର "ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ଶକ୍ତି" ସିନାଇ ପର୍ବତରେ ପୂର୍ବରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଦଶ ଆଜ୍ଞା ସ୍ୱୟଂ ଯେହୋଭାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଇତିହାସରେ ତୂରୀର ଧ୍ୱନି ଶକ୍ତିରେ ବଢ଼ିଯାଉଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପର୍ବତ କମ୍ପିତ ହେଉଥିଲା ଓ ଧୂଆଁରେ ପରିଣତ ହେଉଥିଲା। ଭୟ ଏତେ ଅଧିକ ଥିଲା ଯେ, ମୋଶା ସୁଦ୍ଧା ଅତ୍ୟନ୍ତ କମ୍ପିତ ହୋଇଉଠିଲେ। ତାପରେ ଲୋକମାନେ ଭୟରେ ନିଜ "ସ୍ୱର" ଉଚ୍ଚାରଣ କରି, ଅନୁରୋଧ କଲେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ "ସ୍ୱର" ଆଉ ନ ଶୁଣାଯାଉ।

> ଏବଂ ତୂରୀର ଧ୍ୱନି, ଓ ବାକ୍ୟମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦ; ଯେଉଁ ସ୍ୱରକୁ ଯେମାନେ ଶୁଣିଥିଲେ ସେମାନେ ବିନତି କଲେ ଯେ, ସେହି ବାକ୍ୟ ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ କହାଯିବ ନାହିଁ; (କାରଣ ଯାହା ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହା ସେମାନେ ସହିପାରୁନଥିଲେ, ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ପଶୁ ସୁଦ୍ଧା ସେହି ପର୍ବତକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ, ତେବେ ସେ ପଥରମାରି ହତ କରାଯିବ, କିମ୍ବା ବାଣରେ ବିଦ୍ଧ କରାଯିବ; ଏବଂ ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ଏତେ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା ଯେ, ମୋଶା କହିଲେ, ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀତ ହେଉଛି ଓ କମ୍ପିତ ହେଉଛି।) ହିବ୍ରୁ 12:19–21.

ସେମାନେ "ଶୁଣିଥିବା" "ସ୍ୱର" ତୃତୀୟ ଦୂତର ସତର୍କବାଣୀର "ସ୍ୱର"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଭୟାନକ ବ୍ୟାକୁଳତାରେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ "ସ୍ୱର"ରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କଲେ। ରବିବାର ଆଇନ ସମୟର ସ୍ୱରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହି ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେମାନେ ତେଲ ମାଗୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜେ ଯାଇ କିଣି ଆଣିବାକୁ କହେ। ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିବେଳେ, ଯେମାନେ ନିଜେମାନେ ହାରାଇଯାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଚିହ୍ନିବେ—ଯେପରି ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ମୂର୍ଖ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କୁମାରୀମାନେ—ସେମାନଙ୍କର "ସ୍ୱର" ପାହାଡ଼ ଓ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ଚିତ୍କାର କରେ। ରବିବାର ଆଇନକୁ ସିନାଇ ପର୍ବତରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦିଆଯିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ କରାଯାଇଛି।

ସେହି ଗମ୍ଭୀର ଅବସରରେ ଦିବ୍ୟ ଶକ୍ତିର ଅଦ୍ଭୁତ ପ୍ରକାଶମାନଗୁଡ଼ିକ ସମୟରେ,—ରହସ୍ୟମୟ ତୁରୀଧ୍ୱନି କ୍ରମେ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ ଓ ଅଧିକ ଭୟାନକ ହେଉଥିଲା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ବତପାର୍ଶ୍ୱରୁ ବଜ୍ର ନିନାଦ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହେଉଥିଲା, ବିଜୁଳିର ଚମକ କଠୋର ଓ ଗମ୍ଭୀର ଶୃଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଆଲୋକିତ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ସିନାୟର ଶିଖର ଉପରେ, ମେଘ, ଝଡ଼, ଓ ଘନ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ, ଭକ୍ଷକ ଅଗ୍ନି ସଦୃଶ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିଲା,—ଯିହୋବାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିର ଏହି ସମସ୍ତ ଚିହ୍ନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଇସ୍ରାଏଲର ହୃଦୟ ଭୟରେ ବିହ୍ୱଳ ହେଲା, ଏବଂ ସମଗ୍ର ସମାଜ 'ଦୂରରେ ଠିଆ ରହିଲା।' ମୋଶା ସ୍ୱୟଂ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚାରଣ କଲେ, 'ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଭୀତ ଓ କମ୍ପିତ ଅଛି।' ପରେ ସେହି ପରସ୍ପର ସଂଘର୍ଷଶୀଳ ପ୍ରକୃତିତତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କ ଉପରୁ ଯିହୋବାଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣାଗଲା, ସେ ନିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦଶ ଆଜ୍ଞା ଉଚ୍ଚାରଣ କରୁଥିଲେ।

"ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମହାନ ଆଇନା ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ ସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରକାଶ କଲା, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ଭୟରେ ଆବୃତ ହୋଇଗଲା। ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଉଚ୍ଚାରଣମାନଙ୍କର ଭୟଙ୍କର ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କର କମ୍ପିତ ଦେହ ଯେତେକି ବହନ କରିପାରିବ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ବୋଲି ପ୍ରତୀତ ହେଲା। ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କୁ ବିନନ୍ତି କଲେ, 'ତୁମେ ଆମ ସହିତ କଥା କହ, ଆମେ ଶୁଣିବୁ; କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ଆମ ସହିତ କଥା ନ କହନ୍ତୁ, ନହେଲେ ଆମେ ମରିଯିବୁ।' ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଧର୍ମର ମହାନ ମାନଦଣ୍ଡ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପୂର୍ବେ କେବେ ନୁହେଁ, ସେପରି ଭାବରେ ପାପର ଘୃଣ୍ୟ ସ୍ୱରୂପକୁ ଏବଂ ଏକ ପବିତ୍ର ଓ ପରିଶୁଦ୍ଧ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅପରାଧବୋଧକୁ ଅନୁଭବ କଲେ।" Signs of the Times, March 3, 1881.

ଯେତେବେଳେ ବେଦୀରୁ ଅଗ୍ନି ପୃଥିବୀ ଉପରେ ନିକ୍ଷେପ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ "ଧ୍ୱନିମାନ, ଗର୍ଜନମାନ, ବିଜୁଳିମାନ, ଏବଂ ଭୂମିକମ୍ପ" ହୁଏ। "ଗର୍ଜନ ଏବଂ ବିଜୁଳି" ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରମାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ। ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ, ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା ନିଜର "ଅଧର୍ମର ପାତ୍ର" ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପୂରଣ କରିସାରିଥିବ; ଏବଂ "ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ପରେ ଜାତୀୟ ବିନାଶ ଆସିବ।" "ଅଧର୍ମର ପାତ୍ର" ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, କାରଣ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଉଭୟ ଶିଙ୍ଗ ବର୍ଦ୍ଧିତ ବିଦ୍ରୋହର ଚାରି ପିଢ଼ୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି। ରବିବାର ନିୟମ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେଉଁଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରମାନ, ଯାହା "ଗର୍ଜନମାନ ଏବଂ ବିଜୁଳିମାନ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ।

ଆମୋରୀୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରଭୁ କହିଥିଲେ: 'ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଏଠାକୁ ଆସିବେ; କାରଣ ଆମୋରୀୟମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ଏଯାବତ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ।' ଯଦ୍ୟପି ଏହି ଜାତି ତାହାର ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ଏବଂ ଦୁର୍ନୀତିର କାରଣରୁ ବିଶେଷରୂପେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଥିଲା, ତଥାପି ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ଅଧର୍ମର ପାତ୍ର ପୂରଣ କରିନଥିଲା, ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନାଶ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇନଥାନ୍ତେ। ଲୋକମାନେ ଏପରି ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରକାରରେ ଦିବ୍ୟ ଶକ୍ତିର ପ୍ରକାଶ ଦେଖିବାକୁ ଥିଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ କୌଣସି ଓଜରା ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବେ। କରୁଣାମୟ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ସହିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ। ପରେ, ଯଦି କୌଣସି ଉତ୍ତମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ, ତେବେ ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପତିତ ହେବ।

"ଅସୀମ ପରମେଶ୍ୱର ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅଚ୍ୟୁତ ସଠିକତା ସହିତ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ସହିତ ହିସାବ ରଖୁଛନ୍ତି। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର କୃପା ପଶ୍ଚାତ୍ତାପର ଆହ୍ୱାନସହ ଦିଆଯାଉଛି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ହିସାବ ଖୋଲା ରହିବ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଅଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିବା ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ପରିମାଣକୁ ପହଞ୍ଚିବ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ହିସାବ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ। ଦୈବୀୟ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ଅବସାନ ହୁଏ। ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କୃପା ପାଇଁ ଆଉ କୌଣସି ନିବେଦନ ରହେ ନାହିଁ।" Testimonies, volume 5, 208.

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ରବିବାର ଆଇନ ଆରମ୍ଭ ହେବା ସମୟରୁ ଯେ ନ୍ୟାୟବିଚାରମାନେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିନାଶକାରୀ ନ୍ୟାୟବିଚାର" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ସେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ମୂର୍ଖ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେତେବେଳେ ବହୁତ ଦେରି ହୋଇଯାଇଛି; ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀରେ ସଙ୍କେତ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହା କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ। ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିନାଶକାରୀ

ନ୍ୟ ।ୟବିଚାରର ସେହି ସମୟ, ଯେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ସତ୍ୟ କୁ ଶୁଣିନଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ, "ଦୟାର ଏକ ସମୟ" ଅଟେ।

"ହାୟ, ଲୋକମାନେ ଯଦି ନିଜମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାରର ସମୟକୁ ଜାଣିପାରନ୍ତେ! ଅନେକ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ସତ୍ୟକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣିନାହାନ୍ତି। ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ସଂଘର୍ଷ କରୁଛନ୍ତି। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିନାଶକାରୀ ବିଚାରମାନଙ୍କର ସମୟ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୃପାର ସମୟ ଅଟେ, ଯେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କ'ଣ ତାହା ଜାଣିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିନଥିଲା। ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୋମଳତାର ସହିତ ଦୃଷ୍ଟି ପାତ କରିବେ। ତାଙ୍କର କରୁଣାମୟ ହୃଦୟ ସ୍ପର୍ଶିତ ହୁଏ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସାରିତ ଅଛି, ଯେବେକି ଦ୍ୱାର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି, ଯେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିନଥିଲେ।" Testimonies, volume 9, 97.

ଯେତେବେଳେ ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଏ, ସେତେବେଳେ "ଶବ୍ଦ, ଓ ମେଘଗର୍ଜନ, ଓ ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ଚ୍ଚମକ, ଓ ଏକ ଭୂମିକମ୍ପ" ହୁଏ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର ଭୂମିକମ୍ପ ଯେ "ଘଣ୍ଟା"ରେ ପ୍ରଥମେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ସେହି "ଘଣ୍ଟା" ହେଉଛି ଫ୍ରେଞ୍ଚ ବିପ୍ଳବ; ଏବଂ ସେହି "ଘଣ୍ଟା"ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ତ୍ତି ହେଉଛି, ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ, "ପୃଥିବୀ" ପଶୁର "କମ୍ପନ"। ସେହି "ଘଣ୍ଟା"ରେ, ସପ୍ତମ ମୁଦ୍ରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଖୋଲାଯାଏ। କ୍ରୁଶ ରବିବାର ଆଇନର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ କ୍ରୁଶ ସମୟରେ ଏକ ମହାନ ଭୂମିକମ୍ପ ହୋଇଥିଲା।

ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କରି ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ କଲେ। ଏବଂ ଦେଖ, ମନ୍ଦିରର ପର୍ଦ୍ଦା ଉପରୁ ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇ ଭାଗରେ ଛିଣ୍ଡିଗଲା; ଏବଂ ପୃଥିବୀ କମ୍ପିଉଠିଲା, ଓ ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ଫାଟିଗଲା। ମାଥିଉ 25:51.

କ୍ରୁଶରେ ଯେପରି ଗୋଟିଏ ଶୟତାନୀ ରାଜ୍ୟ ଉଲଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହିପରି ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଉଲଟାଇ ଦିଆଯିବ।

"ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ସମର୍ପଣ କରିନଥିଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିନଥିଲେ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ଶେଷ ନିଶ୍ୱାସ ସହିତ ସେ ଉଚ୍ଚାରଣ କଲେ, 'ସମାପ୍ତ ହେଲା।' ଯୋହନ 19:30। ଯୁଦ୍ଧ ଜିତାଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ବାହୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜୟ ଆଣିଥିଲା। ଜଣେ ବିଜେତା ଭାବେ ସେ ନିତ୍ୟ ଉଚ୍ଚତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଜର ପତାକା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ। ଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କି ଆନନ୍ଦ ନଥିଲା? ସମସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗ ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କ ବିଜୟରେ ଉଲ୍ଲାସ କଲା। ଶୟତାନ ପରାଜିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଜାଣିଥିଲା ଯେ ତାହାର ରାଜ୍ୟ ହାରିଯାଇଛି।" The Desire of Ages, 758.

କ୍ରୁଶର ଭୂମିକମ୍ପ "ସତ୍ୟ"ର ଏକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ, ଯାହା ଆଲଫା ଏବଂ ଓମେଗା ଅଟେ। "ସତ୍ୟ" ହେଉଛି ଆରମ୍ଭ, ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଶେଷ; ଏହା ସେହି ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ଯାହାକି ହିବ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ, ତ୍ରୟୋଦଶ ଏବଂ ଶେଷ ଅକ୍ଷରକୁ ଏକତ୍ର କରି ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁବେଳେ ଏକ ଭୂମିକମ୍ପ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ପରେ ତାଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଭୂମିକମ୍ପ ଘଟିଥିଲା। କ୍ରୁଶରେ ପ୍ରଥମେ ଏକ ଭୂମିକମ୍ପ ହୋଇଥିଲା, ପରେ ସମାଧି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ ଭୂମିକମ୍ପ ଘଟିଥିଲା। ଉଭୟ ଭୂମିକମ୍ପରେ ସମାଧିଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା।

"ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ଝୁଲିଥିବାବେଳେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହିଲେ, 'ସମାପ୍ତ ହେଲା', ସେତେବେଳେ ପାଷାଣଗୁଡ଼ିକ ଫାଟିଗଲା, ପୃଥିବୀ କମ୍ପିଉଠିଲା, ଏବଂ କିଛି କବର ଖୋଲିଗଲା। ଯେତେବେଳେ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ କବର ଉପରେ ବିଜୟୀ ହୋଇ ଉଠିଲେ, ସେ ସମୟରେ ପୃଥିବୀ ଦୋଳାୟମାନ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଚାରିପାଖେ ସ୍ୱର୍ଗର ମହିମା ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିଲା, ତାଙ୍କ ଡାକକୁ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରି ଧର୍ମିକ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ସାକ୍ଷୀରୂପେ ବାହାରି ଆସିଲେ ଯେ ସେ ଉଠିଛନ୍ତି। ସେହି କୃପାପ୍ରାପ୍ତ, ପୁନରୁତ୍ଥିତ ସନ୍ତମାନେ ମହିମାନ୍ୱିତ ଅବସ୍ଥାରେ ବାହାରି ଆସିଲେ। ସେମାନେ ସୃଷ୍ଟିକାଳରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗର ଚୟିତ ଓ ପବିତ୍ର ଜନମାନେ ଥିଲେ। ଏହିପରି, ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ସତ୍ୟକୁ ଗୋପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ କବରରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳକୁ ଉଠାଇ ଆଣିବାକୁ ବାଛିନେଲେ, ଯେଣ୍ଟା ସେମାନେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ ଯୀଶୁ ଉଠିଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ମହିମାକୁ ଘୋଷଣା କରନ୍ତୁ।" Early Writings, 184.

ପ୍ର ଥମ ଭୂମିକମ୍ପ ସମୟରେ କବରଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲାଗଲା, ଏବଂ ଶେଷ ଭୂମିକମ୍ପ ସମୟରେ ଖ୍ର 1ଷ୍ଟ ଙ୍କ ର କବର ଖୋଲାଗଲା। ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରୋ ଅଧ ାୟରେ, ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷ 1 ଭୂମିକମ୍ପ ହେବାର ସେହି ଘଣ୍ଟ ାରେ ନିଜନିଜ କବରରୁ ବାହାରିଆସନ୍ତ ି। ଭୂମିକମ୍ପ ଟି ରବିବାର ଆଇନ, ଯାହା କ୍ରୁଶ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତୀକୀକୃତ। ତେଣୁ ରବିବାର ଆଇନର ସେହି ଘଣ୍ଟ ାରେ ଦୁଇଟି ପୁନରୁତ୍ଥ ାନ ହେବାକୁ ଅଛି। ପ୍ର ଥମଟି ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ର ଜନ୍ମକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ସ୍ତ୍ର 1ଙ୍କ ର ପ୍ର ସବବେଦନା ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଘଟେ; ଦ୍ୱ ିତୀୟଟି ତାଙ୍କ ର ପ୍ର ସବବେଦନା ସମୟରେ ଘଟେ। ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ବାରୋ ଅଧ ାୟର ସ୍ତ୍ର 1 ପ୍ର ଥମେ ସେହି ପୁରୁଷ ଶିଶୁକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥାନ୍ତ ି, ଯିଏ ଲୋହଦଣ୍ଡ ଦ୍ୱ ାରା ଜାତିମାନଙ୍କ ୁ ଶାସନ କରିବ, କୌଣସି ପ୍ର ସବବେଦନା ବିନା। ପରେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ, ତାଙ୍କ ର ପ୍ର ସବବେଦନା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ସେ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଶିଶୁକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥାନ୍ତ ି। ପ୍ର ଥମେ, ସେ ଏଲିୟାଙ୍କ ୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥାନ୍ତ ି, ଏବଂ ଶେଷରେ ସେ ମୋଶାଙ୍କ ୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥାନ୍ତ ି। ରବିବାର ଆଇନ ହେଉଛି ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ସାତ ଅଧ ାୟର ଯମଜମାନଙ୍କ ର ପୁନରୁତ୍ଥ ାନର ଘଣ୍ଟ ା।

ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ସପ୍ତମ ମୋହର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଖୋଲାଯାଇଲେ, ସ୍ୱର୍ଗରେ ଆଧା ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୀରବତା ରହେ।

> "କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହିତ କଷ୍ଟଭୋଗ କରିଥିଲେ। ଦୂତମାନେ ତାରକଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ଦେଖିଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଶୟତାନୀୟ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ଲେଗିଅନ୍‌ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘେରାଯାଇଥିବା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱଭାବ ଏକ କମ୍ପନଜନକ, ରହସ୍ୟମୟ ଭୟର ଭାରରେ ନମିଯାଇଥିବା ଦେଖିଥିଲେ। ସ୍ୱର୍ଗରେ ନିରବତା ଛାଇଯାଇଥିଲା। କୌଣସି ବୀଣା ସ୍ପର୍ଶ କରାଯାଇନଥିଲା। ଯଦି ମର୍ତ୍ତ୍ୟମାନେ ଦୂତସେନାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟବିମୂଢ଼ତାକୁ ଦେଖିପାରୁଥାନ୍ତେ—ଯେପରି ସେମାନେ ନିରବ ଶୋକରେ ପିତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ରଠାରୁ ତାଙ୍କର ଆଲୋକ, ପ୍ରେମ, ଏବଂ ମହିମାର କିରଣଗୁଡ଼ିକୁ ପୃଥକ କରୁଥିବା ଦୃଶ୍ୟକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ—ତେବେ ସେମାନେ ଅଧିକ ଭଲଭାବେ ବୁଝିପାରୁଥାନ୍ତେ ଯେ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପାପ କେତେ ଘୃଣ୍ୟ।" The Desire of Ages, 693.

ଭୂମିକମ୍ପର ଘଣ୍ଟାର ପ୍ରଥମ ଆଧା ଘଣ୍ଟା, ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମ କିମ୍ବା ପୁନରୁତ୍ଥାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ଆଧା ଘଣ୍ଟାରେ, ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯାଏ। ରବିବାର ଆଇନ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହେବାକୁ ପଡିବ, କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ପତାକା, ଯାହା ଅବଶିଷ୍ଟ ଆଧା ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ ଶିଶୁକୁ ସମାଧିରୁ ବାହାରକୁ ଡାକେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଶିଶୁ କେବଳ ରବିବାର ଆଇନ-ସଙ୍କଟର ପ୍ରସବବେଦନାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଧାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ଜୀବନରେ ଆଣାଯାଇପାରେ।

> "ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଜଗତକୁ ପାପ, ଧାର୍ମିକତା ଏବଂ ବିଚାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ପ୍ରତୀତ କରାଇବା। ଜଗତକୁ କେବଳ ସେତେବେଳେ ସତର୍କ କରାଯାଇପାରେ, ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବାମାନେ ସତ୍ୟଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇ, ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କରି, ଉଚ୍ଚ, ଉନ୍ନତ ଅର୍ଥରେ, ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ପାଦତଳେ ଦଳନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପୃଥକ୍କରଣର ରେଖାକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। ଆତ୍ମାଙ୍କର ପବିତ୍ରୀକରଣ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହର ଅଛି, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏକ ଜାଲିଆତି ବିଶ୍ରାମ-ଦିନ ପାଳନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପରୀକ୍ଷା ଯେତେବେଳେ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ କ'ଣ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ସେହିଟା ହେଉଛି ରବିବାର ପାଳନ। ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟ ଶୁଣିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦିନକୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ମନେ କରି ଚାଲୁଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ପାପପୁରୁଷର ଚିହ୍ନ ବହନ କରନ୍ତି, ଯିଏ ସମୟ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲା।" Bible Training School, December 1, 1903.

ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ପ୍ରଥମଜାତମାନେ ହେଲେ ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର, ଯେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରଥମ ଫଳରୂପେ ପରିଚିତ କରାଯାଇଛି। ସେମାନେ ସେହି ଚିହ୍ନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହାକି ଅନ୍ୟ ମେଷପାଳକୁ ରବିବାର ଆଇନର ସଂଘର୍ଷ ଏବଂ ମହାସଙ୍କଟରେ ଚିହ୍ନିବାକୁ ହେବ। ସେହି ଚିହ୍ନ ହେଉଛି ବିଶ୍ରାମବାର, ଯାହାକୁ ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ସେହି ସମୟରେ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଏହା କରିବା ଆଇନବିରୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସେମାନଙ୍କର ପତାକାକୁ "ପ୍ରିନ୍ସ ଇମ୍ମାନୁଏଲଙ୍କର ରକ୍ତ-ରଞ୍ଜିତ ପତାକା" ବୋଲି କହିଛନ୍ତି।

> "ଦର୍ଶନରେ ମୁଁ ଦୁଇଟି ସେନାଦଳକୁ ଭୟାବହ ସଂଘର୍ଷରେ ଲିପ୍ତ ଦେଖିଲି। ଗୋଟିଏ ସେନାଦଳକୁ ଜଗତର ଚିହ୍ନାଙ୍କିତ ପତାକାମାନେ ଅଗ୍ରଗାମୀ କରୁଥିଲେ; ଅନ୍ୟଟିଙ୍କୁ ପ୍ରିନ୍ସ ଇମ୍ମାନୁଏଲଙ୍କ ରକ୍ତ-ରଞ୍ଜିତ ପତାକା ନେତୃତ୍ୱ ଦେଉଥିଲା। ପତାକା ପରେ ପତାକା ଧୂଳିରେ ଲୁହୁଁହୁଁ କରି ଟେଣାଯାଇ ରହିଗଲା, କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେନାର ଦଳ ପରେ ଦଳ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷରେ ଯୋଗ ଦେଉଥିଲେ, ଏବଂ ଶତ୍ରୁର ପଙ୍କ୍ତିରୁ ଗୋତ୍ର ପରେ ଗୋତ୍ର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା-ପାଳକ ଜନମାନଙ୍କ ସହ ଏକତ୍ର ହେଉଥିଲେ। ଆକାଶମଧ୍ୟରେ ଉଡ଼ୁଥିବା ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଇମ୍ମାନୁଏଲଙ୍କ ପତାକାକୁ ଅନେକ ହାତରେ ରଖିଦେଲେ, ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ପ୍ରବଳ ସେନାପତି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଘୋଷଣା କଲେ: 'ପଙ୍କ୍ତିରେ ଆସ। ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ, ସେମାନେ ଏବେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଆସ, ଏବଂ ପୃଥକ୍ ହେଅ, ଅଶୁଚି ବସ୍ତୁକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ନାହିଁ; ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପିତା ହେବି, ଏବଂ ତୁମେ ମୋର ପୁଅ ଓ ଝିଅମାନେ ହେବ। ଯେମାନେ ଇଚ୍ଛୁକ, ସମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହାୟତା ପାଇଁ, ପରାକ୍ରମୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହାୟତା ପାଇଁ, ଉପରକୁ ଆସନ୍ତୁ।'" Testimonies, volume 8, 41.

ରକ୍ତରେ ରଞ୍ଜିତ ପତାକାହିଁ ସେହି ଜିନିଷ ଯାହା ରବିବାର ଆଇନ-ସଙ୍କଟର ସମୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ପାଳକୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ। ସେହି ପତାକା ଏକ ଉଦୟମାନ ଆଲୋକ, ଯାହାକୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ବହନ କରନ୍ତି। ସେହି ପତାକାର ବର୍ଣ୍ଣ ଲାଲ, କାରଣ ସେହିଟି ରକ୍ତରେ ରଞ୍ଜିତ ପତାକା। ଯିରୀହୋର ଯୁଦ୍ଧରେ ସେହି ପତାକାର ପୂର୍ବଛାୟା ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ରାହାବ ଗୁପ୍ତଚରମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ସୁରକ୍ଷା ଦେଲେ, ଏବଂ ପରେ ନିଜ ଜାଣଲାରୁ ଗୋଟିଏ ରକ୍ତିମ ସୂତା ବାହାରକୁ ଝୁଲାଇ ଯିହୋଶୂଆଙ୍କ ସେନାପ୍ରତି ନିଜ ଅଧୀନତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କଲେ। ରାହାବ ରବିବାର ଆଇନ-ସଙ୍କଟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟଜାତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ସେହି ରକ୍ତିମ ଚିହ୍ନକୁ ଦେଖନ୍ତି ଓ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯିହୋଶୂଆଙ୍କ ସେନାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାପାଳନରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି। ରାହାବ ଯେ ରକ୍ତିମ ସୂତା ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ସେହିଟି ଯିହୋଶୂଆଙ୍କ ସେନା ପାଇଁ ଏକ ଚିହ୍ନ ଥିଲା, ଯେଣ୍ଡେ ରାହାବଙ୍କ ଘରାଣାକୁ ଧ୍ୱଂସ କରାଯିବ ନାହିଁ।

ରାହାବ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ରବିବାର ନିୟମର ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବେଲରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ସେନା ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶି ହଜାରଙ୍କର ପ୍ରଥମଜାତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ରକ୍ତିମ ସୂତା ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ରାମବାରର ପ୍ରତୀକ। ରକ୍ତିମ ସୂତାଟି ଗୁପ୍ତଚରମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ରାହାବଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସେହି ଆଜ୍ଞା ଥିଲା, ଯାହାକୁ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟ ପାଳନ କରିବାକୁ ଥିଲେ।

> ଦେଖ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏହି ଦେଶକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବୁ, ସେତେବେଳେ ଯେ ଜାନଲା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଆମକୁ ନମାଇଥିଲା, ସେହି ଜାନଲାରେ ତୁମେ ଏହି ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ସୂତର ଡୋରିକୁ ବାନ୍ଧିବ; ଏବଂ ତୁମର ପିତା, ତୁମର ମାତା, ତୁମର ଭାଇମାନେ, ଓ ତୁମର ପିତାଙ୍କର ସମଗ୍ର ପରିବାରକୁ ତୁମ ଘରକୁ ନେଇ ଆଣିବ। ଯିହୋଶୂୟ 2:8।

ଯେମାନେ ଏଯାବତ୍ ବାବିଲୋନରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଯେ ଚିହ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ, ସେଥି ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ସୂତାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଯାହା ସବ୍ବାଥ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଯାହା ଏହି ଦୁଇ ଜୁମୁଆଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ମଧ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପ୍ରଥମଜାତ ଜୁମୁଆ ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର, କାରଣ ସେମାନେ ନିଜ ହସ୍ତରେ ପ୍ରିନ୍ସ ଇମ୍ମାନୁଏଲଙ୍କ ରକ୍ତରଞ୍ଜିତ ପତାକା ବହନ କରନ୍ତି।

> ସେ ଜାତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପତାକା ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ଇସ୍ରାଏଲର ନିର୍ବାସିତମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଚାରି କୋଣରୁ ଛିଟରାଇଯାଇଥିବା ଯିହୂଦାଙ୍କୁ ସମବେତ କରିବେ। ଏଫ୍ରାଇମର ଈର୍ଷ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଦୂର ହେବ, ଏବଂ ଯିହୂଦାଙ୍କର ବିରୋଧୀମାନେ ଛେଦିତ ହେବେ; ଏଫ୍ରାଇମ ଯିହୂଦାଙ୍କୁ ଈର୍ଷ୍ୟା କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯିହୂଦା ଏଫ୍ରାଇମଙ୍କୁ ପୀଡ଼ା ଦେବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗକୁ ଫିଲିସ୍ତୀୟମାନଙ୍କ କନ୍ଧ ଉପରେ ଉଡ଼ି ପଡ଼ିବେ; ସେମାନେ ଏକସଙ୍ଗେ ପୂର୍ବଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଲୁଟିବେ; ସେମାନେ ଏଦୋମ ଓ ମୋଆବ ଉପରେ ନିଜ ହାତ ପ୍ରସାରିବେ; ଏବଂ ଅମ୍ମୋନର ସନ୍ତାନମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବେ। ଯିଶାୟ 11:12–14.

ପ୍ରଥମଜାତ ଯମଜ ଶିଶୁଙ୍କ ପାଖରେ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଚିହ୍ନ ରହିଛି, ଯାହା ପ୍ରଥମଜାତଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ସେହି ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ସୂତା ଅଟେ। ପ୍ରଥମଜାତ ଯମଜ ହେଉଛନ୍ତି ଜରହ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଜାତ ହେଉଛନ୍ତି ଫାରେଜ।

> ତାହାର ପ୍ର ସବକାଳ ଆସିଲାବେଳେ, ଦେଖ, ତାହାର ଗର୍ଭରେ ଯୁମ ୍ଳ ଶିଶୁ ଥିଲେ। ଏବଂ ସେ ପ୍ର ସବ ବେଦନାରେ ଥିବା ସମୟରେ, ଏହା ଘଟିଲା ଯେ, ଜଣେ ନିଜ ହାତ ବାହାର କଲା; ତେବେ ଧାତ୍ର 1 ସେହି ହାତଟି ଧରି ତାହାର ଉପରେ ରକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣ ସୂତା ବାନ୍ଧ ି କହିଲା, "ଏହିଜଣ ପ୍ର ଥମେ ବାହାରିଲା।" କିନ୍ତୁ ଏହା ଘଟିଲା ଯେ, ସେ ନିଜ ହାତ ପଛକୁ ଟାଣି ନେବାମାତ୍ରେ , ଦେଖ, ତାହାର ଭାଇ ବାହାରିଲା; ତେବେ ସେ କହିଲା, "ତୁମେ କିପରି ଏପରି ଭାବେ ଭଙ୍ଗ ି ବାହାରିଲା? ଏହି ଭଙ୍ଗ ତୁମ ଉପରେ ହେଉ।" ଏହି କାରଣରୁ ତାହାର ନାମ ଫାରେସ୍ ରଖାଗଲା। ପରେ ତାହାର ସେଇ ଭାଇ ବାହାରିଲା, ଯାହାର ହାତରେ ରକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣ ସୂତା ବନ୍ଧ । ଥିଲା; ଏବଂ ତାହାର ନାମ ଜାରାହ୍ ରଖାଗଲା। ଆଦିପୁସ୍ତ କ 38:27–30.

ଜାରାହର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଉଦୟମାନ ଆଲୋକ, ଏବଂ ଫାରେଜର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଭେଦ କରି ବାହାରିଆସିବା। ଯେତେବେଳେ ଯମଜ ଫାରେଜ ତାଙ୍କ ଯମଜ ଭାଇ ଜାରାହଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ରକ୍ତିମ ସୁତାର ଚିହ୍ନର ଉଦୟମାନ ଆଲୋକକୁ ଦେଖେ, ସେ "ଭେଦ କରି ବାହାରିଆସେ," ଅର୍ଥାତ୍ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରେ ଆସେ। ରକ୍ତିମ ସୁତାର ଉଦୟମାନ ଆଲୋକକୁ ଜାରାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚିତ କରାଯିବା, ଶେଷରେ ଜନ୍ମିତ ଯମଜଙ୍କ ପ୍ରଥମେ ଜନ୍ମିତ ଯମଜଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧୀନତାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ।

> ଏବଂ ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ, ପଶ୍ଚିମରୁ, ଉତ୍ତରରୁ, ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣରୁ ଆସିବେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ବସିବେ। ଆଉ ଦେଖ, ଯେମାନେ ଶେଷରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ହେବେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ପ୍ରଥମରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଶେଷ ହେବେ। ଲୂକ 13:29, 30.

ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ତିନୋଟି ପଥଚିହ୍ନକୁ ସନାକ୍ତ କରେ। ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ପଥଚିହ୍ନ ହେଉଛି ନିରାଶାବଳୀ। ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ଓ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନର ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅବଧି ହେଉଛି ବିଳମ୍ବର ସମୟ। ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନରୁ, ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ପଥଚିହ୍ନ, ସେହି ସମୟାବଧି ହେଉଛି ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟ। ଯେ ସମୟାବଧି ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟ, ସେହିଠାରୁ ଶେଷ ନିରାଶାରେ ତାହାର ସମାପ୍ତି ହୁଏ।

ସାତଟି ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସ ତିନୋଟି ଚିହ୍ନିତ ସ୍ଥାନକୁ ସନାକ୍ତ କରେ। ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ଚିହ୍ନିତ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଭୂମିକମ୍ପ ସମୟରେ ସମାଧିଗୁଡ଼ିକର ଉଦ୍ଘାଟନ। ପ୍ରଥମ ସମାଧିର ଉଦ୍ଘାଟନ ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ବାର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମୟାବଧି ହେଉଛି ବିଳମ୍ବର ସମୟ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଚିହ୍ନିତ ସ୍ଥାନ ଯେହେତୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ, ସେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସମୟାବଧି ହେଉଛି ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟ। ଯେ ସମୟାବଧି ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟ, ସେହି ସମୟ ଶେଷ ସମାଧିର ଉଦ୍ଘାଟନରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ।

ସାତଟି ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସର ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପର ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି। ସମାଧିର ପ୍ରଥମ ଉଦ୍ଘାଟନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜଳମୟ ସମାଧିରେ ବପ୍ତିସ୍ମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା; ଶେଷ ସମାଧି ଥିଲା କ୍ରୁଶ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବପ୍ତିସ୍ମ ଓ କ୍ରୁଶ ମଧ୍ୟରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ବାର୍ତ୍ତା ଘୋଷଣା କଲେ, ଯାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହୁଙ୍କାରର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା। ସେ ବାର ଶତ ଷାଠିଏ ଦିନରେ ସେହି ଘୋଷଣାକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କଲେ। କ୍ରୁଶ ପରେ, ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହୁଙ୍କାରର ବାର୍ତ୍ତା ସ୍ତିଫନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର ଶତ ଷାଠିଏ ଦିନ ଧରି ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲା।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏଗାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ବାରଶେ ସାଠି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତିଦାନ କରାଯାଇଥିଲା। ପରେ ସେମାନେ ବଧ କରାଗଲେ, ଏବଂ ବାରଶେ ସାଠି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ି ରହିଲେ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଜୀବନ୍ତ କରାଯାଇ ଶକ୍ତିଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆହୁରି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବୁ।

> "ଯଦି ଆମ୍ ।ର ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପ୍ର ତି ସତ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତ ନ ଘଟିନଥାଏ; ଯଦି ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଜୀବନଦାୟକ ଶ୍ୱ ।ସ ଆମ୍ ।କୁ ଆମ୍ ିକ ଜୀବନ ପାଇଁ ସଜୀବ କରିନଥାଏ; ଯଦି ସତ୍ୟ ର ଘୋଷକମାନେ ସ୍ୱ ର୍ଗଜାତ ସିଦ୍ଧ ।ନ୍ତ ଦ୍ୱ ।ରା ପ୍ରେ ରିତ ହୋଇନଥାନ୍ତ ି, ତେବେ ସେମାନେ ସେହି ଅବିନାଶୀ ବୀଜରୁ ଜନ୍ମ ନେଇନାହାନ୍ତ ି, ଯାହା ସଦାଜୀବୀ ଓ ଚିରସ୍ଥ ।ୟୀ ଅଟେ। ଯଦି ସେମାନେ କେବଳ ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ଙ୍କ ଧର୍ମିକତାରେ ନିଜମାନଙ୍କ ର ଏକମାତ୍ର ନିରାପତ୍ତ । ରଖିନଥାନ୍ତ ି; ଯଦି

ସେମାନେ ତାଙ୍କ ର ଚରିତ୍ର ର ଅନୁକରଣ କରିନଥାନ୍ତି, ତାଙ୍କ ର ଆତ୍ମ ାରେ ପରିଶ୍ର ମ କରିନଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ନଗ୍ନ ; ସେମାନେ ତାଙ୍କ ର ଧର୍ମିକତାର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିନାହାନ୍ତି। ମୃତମାନଙ୍କ ୁ ପ୍ର ାୟତଃ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ପରି ପ୍ର ଦର୍ଶିତ କରାଯାଏ; କାରଣ ଯେମାନେ ନିଜ ଧାରଣାଅନୁସାରେ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପରିତ୍ର ାଣ ବୋଲି କହନ୍ତି, ତାହା ସାଧନ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ପରମେଶ୍ୱ ର ନିଜ ଶୁଭଇଚ୍ଛ ାନୁସାରେ ଇଚ୍ଛ ା କରିବାକୁ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୀଳ ନୁହନ୍ତି।"

"ଏହି ଶ୍ରେଣୀକୁ ଯେହିଜ୍କେଲ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖିଥିବା ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକର ଉପତ୍ୟକା ଦ୍ୱାରା ଭଲଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।" Review and Herald, January 17, 1893.